

9. Інтернет джерело: <http://www.kapitalizator.com/chlenstvo-v-haazkiy-konferentsiyi-z-mizhnarodnoho-pryvathnoho-prava>
10. Інтернет джерело: <http://old.minjust.gov.ua/4492>
11. Міжнародне приватне право: навч. посібник / за ред. В.М. Гайворонського, В.П. Жушмана – К.: Юрінком Інтер, 2007. – 368 с.

Копча С.

*студентка III курсу юридичного факультету
Тернопільського національного економічного університету
Науковий керівник: к. держ. упр., ст. викл. кафедри
міжнародного права та європейської інтеграції ТНЕУ
Дракохруст Т.В.*

УКРАЇНА НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ: СУЧАСНІ РЕАЛІЇ

Вступивши в третє десятиріччя незалежності, як і раніше залишається питання щодо ролі та місця української держави в сучасній системі міжнародних відносин. Відповідь ускладнюється тим, що існуючий світовий порядок зазнає істотних змін. Україна виступає на міжнародній арені як без'ядерна, позаблокова держава, котра прагне дотримуватися принципів і норм міжнародного права. Авторитет країни на міжнародній арені залежить головним чином від результатів її зовнішньої політики. Виважена і раціональна зовнішня політика створює передумови для прискорення політичного, економічного і соціального розвитку країни.

Щодо визнання нових реалій свідчить виступ у Страсбурзі (Франція) на початку квітня 2009 року президента США Барака Обами, в якому він заявив, що Америка готова до змін заради «спільного вирішення загальних проблем», «Америка не може змінюватися поодиночі» [1]. Промова Б. Обами демонструє готовність США відмовитися від дій в односторонньому порядку у напрямку конструктивної взаємодії з партнерами.

Зовнішня політика України формується на перехресті геополітичних інтересів США, ЄС, Росії, Азії. Цей фактор в більшій мірі визначає й вектор політичного процесу в Україні, який знаходиться в прямій залежності від того, які ціннісні пріоритети сприйме українська нація та її політична еліта.

«Доля України залежатиме від її здатності знайти свій шлях і модель налагодження дійсно рівноправної взаємодії у трикутнику США– Росія – ЄС, що являють собою гілки європейської цивілізації» [2]. Що стосується Сполучених Штатів, то вони не розглядають Україну в якості стратегічного економічного партнера, але проводять в країні послідовну політику, яка спрямована на засвоєння населенням демократичних цінностей, як головної гарантії збереження і розвитку демократії в світі, розповсюдження ліберально-демократичної форми правління і державного устрою. Інтереси США в Україні на пряму пов'язані з протистоянням з Росією. У розвитку американсько-російських відносин спостерігається тенденція циклічних змін періодів конфронтації та розрядки. Україну можна назвати моделлю співіснування різних етнічних груп і цивілізацій. Для України як географічного центра Європи

зближення з ЄС вважається пріоритетним напрямом її стратегії поступового входження до західної (західно-європейської) цивілізації [1].

Євроінтеграція – це гарантія європейських цінностей. «...для України з її історією та ментальністю сама культура ЄС – культура політичного консенсусу – є абсолютно істотною, вона схожа з українською ментальністю» [4].

Проте, виникає ряд питань: дозріло чи ні українське суспільство до інтеграції і визначитися з її вектором? Яка інтеграційна ідея повинна об'єднати українське суспільство?

Європейський союз, висловлюючи стурбованість ситуацією навколо української опозиції, до сих пір розглядає Україну як державу, яка демонструє істотні ознаки демократії та свободи.

Європа постійно демонструє, що двері до ЄС для України залишаються відкритими. Дану позицію сповна висловлює комісар Європейського Союзу з питань розширення та європейської політики сусідства Штефан Фюле: «ніхто перед Україною ніяких дверей не зачиняв... Договір є важливим і для України, і для Європейського Союзу».

Інтеграція в ЄС передбачає побудову в Україні сучасної європейської демократії, де переважає верховенство права та повага до власних свобод людини. На жаль, в цьому ключовому показнику Україна не лише не виконує взяті на себе зобов'язання, а й все більше відкочується назад.

Нині триває процес утвердження України на міжнародній арені, активно розбудовуються двосторонні стосунки й стратегічне партнерство з важливими для неї державами світу, розгортаються зв'язки з НАТО і ЄС, захист національних інтересів у складних взаєминах із окремими державами-сусідами. Відстоюючи свої національні інтереси, Україна намагається встановити баланс політичних та економічних відносин з країнами Заходу і Сходу, Півночі й Півдня. Політичний реалізм допомагає Україні розв'язати завдання збереження національного суверенітету за умов глобалізації та дальшого завоювання гідного місця на міжнародній арені.

В цей час, коли Україна є незалежною державою, взаємини зі світом та Європою мають широке наповнення, спираються на все зростаючу політико-правову базу міжнародних відносин. Вийшовши з тривалого спільного радянського минулого, Україна, на відміну від багатьох пострадянських держав, буде своє майбутнє на основі європейських демократичних цінностей. Український народ зробив чіткий цивілізаційний вибір на користь європейської демократії, утвердження прав і свобод громадянина й, тим самим, суспільно-політичного входження до Європи. Інтегруючись до сучасних міжнародних відносин та реалізуючи євроінтеграційний курс, Україна разом з європейською спільнотою намагається творити спільне майбутнє континенту, забезпечує незалежний поступ і входження до кола високо розвинутих постіндустріальних держав Європи та світу.

Сьогодні перед Україною стоїть доленосна задача, від виконання якої в повній мірі буде залежати її майбутнє. Наша держава зобов'язана знайти своє місце в новій системі міжнародних відносин. А для цього необхідно чітко вибудовувати пріоритети внутрішньо-політичного курсу України, надати йому послідовність, стабільність та прогнозованість, проявляти політичну волю у процесі доведення до логічного завершення ініціатив, які висувуються.

Список використаних джерел

1. Ермолаев А. Украине нужен новый национальный проект [Электронный ресурс] / А. Ермолаев // Диалог. – Режим доступа: <http://dialogs.org.ua/dialog.php?id=528 top id = 881 # 881>
2. Лавров С. В. Внешняя политика России и новое качество геополитической ситуации / С. В. Лавров [Электронный ресурс] // Дипломатический ежегодник. – Режим доступа: http://www.mid.ru/brp_4.nsf/itogi/BB6FDBCB9CE863B2C325752E0033D0F9
3. Климкин П. Есть ли перспектива? [Электронный ресурс] / П. Климкин // Зеркало недели. – Режим доступа: http://www.ukrudprom.com/digest/Pavel_Klimkin_Est_li_perspektiva.html.
4. Коротков Д. Дань Евросоюзу [Электронный ресурс] / Д. Коротков // Сегодня. – Режим доступа: <http://www.segodnya.ua/blogs/korotkovblog.html>
5. Силина Т. А все могло бы быть совсем не так! Если только сам себе не враг [Электронный ресурс] / Т. Силина // Зеркало недели. – №47.– Режим доступа: http://zn.ua/POLITICS/a_vse_moglo_by_byt_sovsem_ne_tak__esli_tolko_sam_s_ebe_ne_vrag-94499.html

Лахута І.

*студентка магістратури юридичного факультету
Тернопільського національного економічного університету
Науковий керівник: к.ю.н., викладач кафедри
міжнародного права та європейської інтеграції ТНЕУ
Коруц У.З.*

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ

Відповідальність у міжнародному праві відіграє важливу роль в забезпеченні стабільного функціонування міжнародної системи.

Комісія міжнародного права ООН визначила зміст міжнародної відповідальності як «ті наслідки, які те або інше міжнародно-протиправне діяння може мати відповідно до норм міжнародного права в різних випадках, наприклад наслідку діяння в плані відшкодування збитку й відповідних санкцій».

У науці міжнародного права під міжнародно-правовою відповідальністю розуміються конкретні негативні юридичні наслідки, що наступають для суб'єкта міжнародного права в результаті порушення ним міжнародно-правового зобов'язання.

У цілому можна відзначити, що поняття міжнародно-правової відповідальності характеризується наступними ознаками:

- настає вона за здійснення міжнародного правопорушення;
- реалізується на основі норм міжнародного права;
- пов'язана з певними негативними наслідками для правопорушника;
- спрямована на зміцнення міжнародного правопорядку.

Норми, що визначають відповідальність держав у міжнародному праві, утворюють особливий міжнародно-правовий інститут. Норми, що становлять